

případě spoluručitelem. Jak v takovém případě nutno postupovati, plyne ze srovnání §§ 97 a násl. nesp. pat. a § 16 nařízení ze dne 29. prosince 1915 č. 397 ř. z. § 16 tohoto nařízení zní takto: »Postižní pohledávky ze solidárního ručení a rukojemství: Uplatňuje-li se dluh, za který zůstavitel ručil nerozdílnou rukou nebo jako pouhý rukojmí, jako srážková položka, buďtež v prvním případě částka, převyšující zůstavitelův podíl na dluhu (§ 896 ob. z. obč.), v druhém případě celá dlužná částka jako postižní pohledávka pojaty do aktivního jmění, pokud se nedokáže, že není tohoto postižního práva. Je-li postižní pohledávka nedobytna nebo nejista, platí ustanovení § 17 cis. nař. a § 15 tohoto nařízení.« Postižní pohledávku zůstavitelovu bylo by proto pojeti do aktivního jmění. Než se tak stane, bude na prvním soudě, aby si zjednal úplné vysvětlení o této pohledávce. Za tím účelem vyslechne oba hlavní dlužníky, spoluručitele a zástupce K. a po případě provede také další potřebné důkazy (§§ 98 a 100 nesp. pat., § 23 zákona č. 100/1931 Sb. z. a n.) a pokusí se tuto otázku vyřídití smírnou dohodou. Nedojde-li k smíru, bude rozhodnouti o tom, jednak má-li se záruční pohledávka Kampeličky pojeti do pasiv pozůstalosti a v jaké výši, jednak má-li do aktiv býti zařaděn postižní nárok Františka H. Podle vylíčených úvah není věc zralá k rozhodnutí.

Čís. 17474.

Vázne-li na nemovitostech podle zákona o stavebním ruchu, případně podle vládních nařízení o stavebním ruchu ve prospěch státu zákaz zcizení nemovitosti, nestačí k platnosti zcizení všeobecný zásadní souhlas ministerstva sociální péče, nýbrž jest potřebí schválení určité tržové smlouvy, kterou má taková nemovitost býti zcizena.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1939, R I 504/39.)

Prv ý s o u d povolil podle smlouvy tržové ze dne 12. listopadu 1934 a výměru ministerstva sociální péče ze dne 9. února 1934 vklad práva vlastnického manželům Hynku a Cecilii Ř., každému na jednu polovinu. R e k u r s n í s o u d knihovní žádosti zamítl. D ů v o d y: M i n i s t e r s t v o sociální péče nedalo výměrem z 9. února 1934 výslovného svolení ke zcizení domu a následkem toho neměl prvý soud povolovati vklad vlastnického práva na nové nabyvatele. Na tento dům převzal stát dle zákona o stav. ruchu č. 45/22 a vlád. nař. č. 191/21 záruku ze zápůjčky Spořitelny české v částce 176.200 K a 5.400 K a potřebovali proto dosavadní vlastníci k jeho prodeji souhlasu ministerstva sociální péče (§§ 15, odst. 2, 42, odst. 3, vl. nař. čís. 66/1930 Sb. z. a nař.). Tento souhlas nebylo lze předpokládati ze znění výměru ze dne 9. února 1934 poněvadž v době jeho vydání neznalo ministerstvo nové nabyvatele, takže nemohlo, jak bylo jeho právem i povinností, zkoumati, zda a do jaké míry jsou tito nabyvatelé způsobilí ku placení povinných

veřejných dávek a ke hrazení úroků a úmoru ze zápůjček na domě váz-
noucích, jakož i výloh spojených s udržováním a správou domu. Teprve
vyhotovením tržové smlouvy z 12. listopadu 1934 ministerstvu ke schvá-
lení předložené mohlo ministerstvo tuto způsobilost nových nabyvatelů
posouditi a teprve tehdy se mohlo rozhodnouti, zda přijme nové naby-
vatele na místo zcizovatelů tím, že udělí souhlas k zcizení. Žádost man-
želů Hynka a Cecilie Ř. nevyhovovala všem náležitostem, na základě
kterých by mohl býti jim povolen vklad vlastnického práva, a jestliže
první soud přes to jim vklad tohoto práva povolil, učinil tak neprávem.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Na nemovitostech vl. č. 1897 pozemkové knihy pro katastrální území
S. vázne podle zákona o stavebním ruchu č. 45/1922 a vládních naří-
zení č. 191/1921 (§ 60) a č. 355/1922 Sb. z. a n. zákaz zcizení pro
bývalý česko-slovenský stát (správu sociální péče). Bylo tedy k pře-
vodu vlastnického práva s manželů Václava a Anny Z. na manžely Hynka
a Cecilii Ř. podle tržové smlouvy ze dne 12. listopadu 1934 zapotřebí
výslovného souhlasu ministerstva sociální péče. Tento souhlas nemohli
býti nahrazen písemným prohlášením ministerstva sociální péče ze dne
9. února 1934, neboť to je toliko všeobecný zásadní souhlas k prodeji
oněch nemovitostí, nikoli však souhlas k prodeji podle tržové smlouvy
ze dne 12. listopadu 1934. Takový všeobecný předběžný souhlas nevá-
zal nikterak ministerstvo sociální péče, které musí míti možnost pro-
zkoumati příslušnou tržovou smlouvu a teprve potom podle svých hle-
dišek rozhodnouti, zdali s prodejem za podmínek ve smlouvě té uvede-
ných souhlasí, čili nic. Tato hlediska mohou býti různá; nejde v té pří-
čině jen o ustanovení § 15, odst. 2, a § 42, odst. 3, vládního nařízení
č. 66/1930 Sb. z. a n. Proč ministerstvo sociální péče, nyní minister-
stvo sociální a zdravotní správy odpírá souhlas ke zcizení na základě
citované tržové smlouvy ze dne 12. listopadu 1934, nepřisluší přezkou-
mávati řádným soudům, neboť je to věcí řízení správního.

Čís. 17475.

Při převodu podniku jako věci hromadné není třeba odevzdání jed-
notlivých věcí, nýbrž stačí odevzdání znameními podle § 427 o. z.

K převodu podniku stačí i převod části podniku (bez aktiv a pasiv),
může-li nabyvatel vyvinouti podstatně tutéž hospodářskou činnost jako
předchůdce a převodce se vzdá možnosti využítkovati postavení, jaké
měl jako dřívější majitel podniku.

Odevzdání podniku je dovršeno tím, že převodce uvede nabyvatele
v možnost dále provozovati podnik a nabyvatel jej provozuje.